

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, சிவபாபா, பிரம்ம பாபா இருவருடைய வழிகாட்டல்களும் மிகவும் பிரபல்யமானவை. இருவருடைய வழிகாட்டல்களையும் பின்பற்றி, உங்களுக்கு நன்மை செய்யுங்கள்.

கேள்வி: முதலாம் இலக்க நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர் யார்? எவ்வாறு?

பதில்: சிவபாபாவே, முதலாம் இலக்க நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர். அவர் ஒருபொழுதும் எதனாலும் கவரப்படுவதில்லை. பக்தி மார்க்கத்தில், அவருடைய பெயரில் நீங்கள் எத்தகைய தான தர்மங்கள் செய்தாலும் அவை உங்களுக்குக் காப்புறுதி செய்யப்பட்டு, அதற்கான பலனை நீங்கள் உங்கள் அடுத்த பிறவியில் பெறுகின்றீர்கள். நீங்கள் இப்பொழுது தந்தையின் பெயரில் எவற்றையெல்லாம் காப்புறுதி செய்கின்றீர்களோ, அவற்றிற்கான முழுப் பிரதிபலனையும் தந்தை உங்களுக்குக் கொடுக்கின்றார், ஏனெனில் பாபா கூறுகின்றார்: அத்தகைய சந்தோஷம் எதனையும் நான் அனுபவம் செய்வதில்லை; எனவே, உங்களிடமிருந்து பெறுவதை வைத்து நான் என்ன செய்வது?

பாடல்: ஒரு சத்தியப் பிரமாணம் செய்தே நான் உங்கள் வாயிலுக்கு வந்துள்ளேன்.

ஓம் சாந்தி. இனிமையிலும் இனிமையான, அன்பிற்குரிய, எப்பொழுதோ தொலைந்து இப்பொழுது கண்டுபிடிக்கப்பட்ட குழந்தைகள் பாடலைக் கேட்டீர்கள். குழந்தைகள் தந்தைக்குரியவர்கள். இது நீங்கள் மரணித்து வாழ்கின்ற, உங்களுடைய இறுதிப் பிறவி எனத் தந்தை விளங்கப்படுத்தியுள்ளார். உயிருடன் இருக்கும்பொழுதே தந்தைக்குரியவர் ஆகங்கள். ஸ்ரீமத் நினைவுகூரப்படுவதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் புரிந்துகொள்கின்றீர்கள். கடவுளின் வாசகங்களே ஸ்ரீமத் எனப்படுகின்றன. கீதையில் அவர்கள் கிருஷ்ணரின் பெயரைக் குறிப்பிட்டுள்ளனர், ஆனால் அது உண்மையில் சிவபாபாவினுடையதாகும். அவருக்குப் பின்னரே பிரம்மாவும், கிருஷ்ணரும் உள்ளனர். ஸ்ரீமத் கிருஷ்ணரிடமிருந்து கிடைப்பதாகக் கூறப்படுவதில்லை. எங்களின் தந்தையே அனைவரிலும் அதிமேன்மையானவர். இராதையோ, கிருஷ்ணரோ தூய்மையாக்குபவர் என அழைக்கப்பட முடியாது; அவர்கள் தெய்வீகக் குணங்களுடைய மனிதர்கள். மனிதர்களைத் தூய்மையாக்குபவர் என அழைக்க முடியாது. சத்தியயுகத்தில், “தூய்மையாக்குபவரே, வாருங்கள்!” என நீங்கள் கூற மாட்டீர்கள். ஒரேயொரு தந்தையே தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையாக்குபவர், அவரது ஸ்ரீமத்தையே நீங்கள் பின்பற்றுக்கின்றீர்கள். பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் வழிகாட்டல்களும் மிகவும் பிரபல்யமானவை. ஸ்ரீமத்தும் மிகவும் பிரபல்யமானது. எவ்வாறாயினும், அவர்கள் தந்தையின் பெயருக்குப் பதிலாக, கிருஷ்ணரின் பெயரைப் புகுத்தியதன் மூலம் தவறிழைத்து விட்டனர். ஒரேயொருவரே அனைத்துச் சமயத்தவர்களினதும் தந்தை. அனைவரும் கிருஷ்ணரில் நம்பிக்கை வைத்திருப்பதில்லை. கிறிஸ்தவர்கள் கிருஷ்ணரையன்றி, கிறிஸ்துவையே தங்கள் தந்தையாக நம்புகின்றனர், ஏனெனில் கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்துவின் வாய்வழித்தோன்றல்கள். சிவபாபா வந்து உங்களைத் தனக்குரியவர்கள் ஆக்குகின்றார். உங்களில் சிலர் கூறுகின்றீர்கள்: இப்பொழுது நான் எனது இதயபூர்வமாகத் (சத்தியப்பிரமாணம் செய்து) தந்தைக்கு உரியவராகியுள்ளேன். எனவே, நீங்கள் அவருடைய வழிகாட்டல்களைப் பின்பற்ற வேண்டும். நீங்கள் தந்தைக்கு உங்களுடைய சொந்த வழிகாட்டல்களைக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை! அவரே உங்களுக்கு வழிகாட்டல்களைக் கொடுக்கின்றார். நீங்கள் அனைவரும் குழந்தைகள். சிவபாபா மிகவும் பிரபல்யமானவர். அவர் என்ன வழிகாட்டல்களைக் கொடுத்தாலும், என்ன செயல்களைச் செய்தாலும் அவை சரியானவையே ஆகும். அவர் பிரம்மாவிற்கும் வழிகாட்டல்களைக் கொடுக்கின்றார்: இதைச் செய்யுங்கள்! உங்களுடைய தொடர்பு சிவபாபாவுடன் ஆகும். மற்றவர்களின் குறைபாடுகளைப் பார்க்காதீர்கள்! ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றுங்கள்! சிவபாபா அசரீரியானவர். இது அவரது வீடல்ல. இங்கு, நீங்கள் ஒரு பழைய வீட்டில் வசிக்கின்றீர்கள், பின்னர் சுவர்க்கத்தில், உங்கள் சொந்த வீட்டில் வசிப்பீர்கள். சிவபாபா கூறுகின்றார்: நான் அங்கு வசிப்பதில்லை. நான் இந்நேரத்தில் இங்கு சிறிது காலத்திற்கே வருகின்றேன். நீங்களே உண்மையான, ஆன்மீக மீட்புப் படையினர். பரமாத்மா (தந்தை) நாடகத் திட்டத்திற்கேற்ப, முன்னைய கல்பத்தில் செய்தது போன்றே உங்களுக்கு வழிகாட்டல்களைக் கொடுக்கின்றார். அவர் ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் செய்துள்ளதைப் போன்று, அதே வழிகாட்டல்களையே கொடுக்கின்றார். இரவுபகலாக அவர் தொடர்ந்தும் ஆழமான ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றார். புதியவர் ஒருவரால் அதைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. சிலர் 35 முதல் 40 வருடங்கள் வரை இங்கு வாழ்ந்தாலும், அவர்களில் பலர் இந்த ஆழமான, தீவிரமான கருத்துக்களைப் புரிந்துகொள்வதில்லை. பாபா தினமும் புதிய ஞானத்தைப் பேசுகின்றார். கராச்சியிலிருந்த நாட்களிலிருந்தே முரளி வெளியிடங்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றது. ஆரம்ப காலத்தில், பாபா ஒருபொழுதும் முரளியைக் கூறுவதில்லை. அவர் அதிகாலை 2.00 மணிக்கு எழுந்திருந்து 10 முதல் 15 பக்கங்கள் வரை எழுதுவார். பாபா அவரைக் கொண்டு எழுதுவிப்பார், பின்னர் அவற்றின் பிரதிகள் எடுக்கப்படும். பக்தி மார்க்கத்தில் அவர்கள் சமயநூல்களின் தாள்களைக் கவனமாகப் பராமரிக்கின்றார்கள். நாளுக்கு நாள், அவர்கள் மேலும் பெரிய, பெரிய நூல்களை உருவாக்குகின்றனர். அவர்கள் தொடர்ந்தும் பல சுயசரிதைகளை உருவாக்குகின்றார்கள். அவர்கள் அவற்றைப் படித்த பின்னர் தங்களுடனேயே வைத்திருக்கின்றனர். நீங்களோ முரளியை வாசித்த பின்னர் வீசிவிடுகின்றீர்கள். உண்மையில், இவ்வாசகங்கள் எப்பொழுதும் வைத்திருக்கப்பட வேண்டியவை, ஆனால் இல்லை! அவை அனைத்தும் அழிக்கப்பட்டுவிடும் என நீங்கள் அறிவீர்கள். நீங்கள் உருவாக்குகின்ற படங்கள் போன்றவை குறுகிய காலத்திற்கு மாத்திரமே இருக்கும். அவை அனைத்தும் பின்னர் புதைக்கப்படும். சமயநூல்கள், உருவங்கள் போன்ற எதுவுமே எஞ்சியிருக்காது. இப்பொழுது நிகழ்பவை அனைத்தும் பின்னர் அடுத்த கல்பத்திலும் நிகழும். துவாபரயுகத்தில் சமயநூல்கள் போன்றவை மீண்டும் ஆரம்பிக்கும். கிராந்தி முதலில் கையால் எழுதப்பட்ட, சிறிய நூலாக இருந்தது. இப்பொழுது அவர்கள் அதைப் பெரிதாக்கி

விட்டார்கள். அவர்கள் தொடர்ந்தும் நாளுக்கு நாள் அவற்றை மென்மேலும் பெரிதாக்குகின்றார்கள். மறுபுறம், எந்தளவிற்கு சிவபாபாவின் வாழ்க்கை வரலாறு எழுதப்பட வேண்டும் எனக் கற்பனை செய்து பாருங்கள்! பரமாத்மா பரமதந்தையின் வாழ்க்கை வரலாறு உங்களுக்குத் தெரியும் எனக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது கூறுகின்றீர்கள். தந்தை பக்தி மார்க்கத்தில் என்ன செய்கின்றார் என்பதை இங்கிருந்து விளங்கப்படுத்துகின்றார். பக்தி மார்க்கத்தில் நான் காப்புறுதி செய்கின்றேன். கடவுளின் பெயரால், மக்கள் தான தர்மங்களைச் செய்கின்றனர். அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: இவர் கடவுளின் பெயரில் தான தர்மங்களைச் செய்துள்ளார். கடவுள், அவரைச் செல்வந்த வீட்டில் பிறப்பெடுக்கச் செய்தார். பக்தி மார்க்கத்தில் பல தர்மாத்மாக்கள் உள்ளனர். அவர்கள், கடவுளின் பெயரில் அல்லது ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பெயரில் தான தர்மங்களைச் செய்கின்றார்கள். தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: இதனாலேயே நான் அக்குழந்தைகளுக்கு அவர்களின் அடுத்த பிறவியில் அதன் தற்காலிகப் பலன் சிலவற்றைக் கொடுக்கின்றேன். நல்ல அல்லது தீய பலன் நிச்சயமாகப் பெறப்படுகின்றது. எந்தளவு காப்புறுதி செய்யப்படுகின்றது? ஒருவர் என்ன செயல்களைச் செய்கின்றாரோ, அதற்கேற்ப அதன் பலனைப் பெறுகின்றார். மாயை உங்களைத் தவறான செயல்களைச் செய்ய வைக்கின்றாள், அவற்றின் மூலம் நீங்கள் துன்பத்தைப் பெறுகின்றீர்கள். இப்பொழுது நான் நீங்கள் என்றுமே துன்பத்தை அனுபவிக்காத வகையிலான செயல்களை உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றேன். மாயை கூட அங்கு இருக்க மாட்டாள். பின்னர் நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் எந்தளவிற்குக் காப்புறுதி செய்கின்றீர்கள் என்பதற்கேற்பவே அந்தஸ்திற்கான கேள்வி உள்ளது. சிவபாபாவும் ஒரு நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளரே. அவரே முதலாம் இலக்க நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர். ஏனைய நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர்கள், பொருட்களினால் கவரப்படுவார்கள். சில நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர்கள் ஏனையோருக்காக அனைத்தையும் அழித்தும் விடுவார்கள். தந்தை எத்தகைய நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர் என்பது பாருங்கள்! அவர் கூறுகின்றார்: இவை யாவும் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கே ஆகும். உங்கள் தொடர்பு முழுமையாகச் சிவபாபாவுடனேயே ஆகும். தந்தை கூறுகின்றார்: நானே உண்மையான நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர். அவர் கூறுகின்றார்: நான் அச்சந்தோஷத்தை ஏற்பதில்லை. நான் முழு இராச்சியத்தையும் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கே கொடுக்கின்றேன். ஒரு லௌகீகத் தந்தையும் அனைத்தையும் தனது குழந்தைகளுக்கே ஆஸ்தியாகக் கொடுக்கின்றார். நான் சுவர்க்கத்தில் உள்ள எதனையும் ஏற்பதில்லை. நான் உங்களுக்கே அனைத்தையும் கொடுக்கின்றேன். உங்கள் முழுத் தொடர்பும் சிவபாபாவுடனேயே உள்ளது. இந்த பாபாவும் கூறுகின்றார்: நானும் என்னை முழுமையாகக் காப்புறுதி செய்துள்ளேன். சரீரம், மனம், செல்வம் அனைத்தும் தந்தையின் சேவைக்காகவே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. சிந்தியில் ஒரு கூற்று உள்ளது: எவருடைய கைகள் இவ்வாறு அருளும் நிலையில் இருக்கின்றனவோ, அவர்களே முதலில் அறுவடை செய்வார்கள். அனைத்தையும் தந்தையுடன் காப்புறுதி செய்யுங்கள். குசேலர் (சதாமா) இரு கைப்பிடி அவலைக் கொடுத்து, அதற்குப் பதிலாக ஒரு மாளிகையைப் பெற்றார். பாருங்கள், அண்மையில் கட்டப்பட்ட கட்டடத்திற்கு, ஒருவர் ஒரு ரூபாவை அனுப்பி, அதில் தனது பெயரில் ஒரு செங்கட்டியை வைக்குமாறு கூறினார். தந்தை பதில் எழுதினார்: நீங்கள் ஏழையாக இருப்பதால் அனைத்திலும் சிறந்த மாளிகையைப் பெறுவீர்கள். நான் ஏழைகளின் பிரபு. ஓர் ஏழையின் ஒரு ரூபா, செல்வந்தர் ஒருவரின் 10,000 ரூபாய்களுக்கு நிகரானது. இருவரும் சம அந்தஸ்தையே பெறுகின்றார்கள். அரிதாகவே செல்வந்தர்கள் எவராவது இங்கு வருகின்றார்கள். குமாரிகளே ஏனையோரை விடவும் விடுபட்டுள்ளார்கள். எவ்வாறு மம்மா முதல் இலக்கத்தவர் ஆகினார் என்பது பாருங்கள். அவரிடம் எதுவுமே இருக்கவில்லை. அவர் ஓர் ஏழைக் குடும்பத்திலிருந்து வந்திருந்தாலும், முதல் இலக்கத்தைக் கோரினார். இவர் அனைத்தையுமே கொடுத்தாராயினும், எப்பொழுதும் முதலில் இலக்கஷ்மியும், பின்னரே நாராயணனும் இருக்கின்றனர். இது அத்தகையதோர் அற்புதமான நாடகம்! எதைப் பற்றியும் எவ்விதச் சந்தேகமும் இருக்கக்கூடாது. பாப்தாதாவும் குறைந்தவரல்ல. நீங்கள் இவரில் சிறிதளவேனும் சந்தேகம் கொள்ளக்கூடாது. அத்துடன் மிக இனிமையானவராகவும் ஆகுங்கள். ஒவ்வொரு அடியிலும் ஸ்ரீமத்தைப் பெறுங்கள். இல்லையெனில், மாயை உங்களை அதிக இழப்புக்கு ஆளாக்கிவிடுவாள். குழந்தைகளுக்குப் பல வழிகாட்டல்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டியுள்ளன! பாபா கூறுகின்றார்: உங்கள் செய்திகள் அனைத்தையும் எழுதுங்கள். பாபா உங்களைச் சகல வகையிலும் கவனித்துக்கொள்வார். இக்குழந்தை முன்னேறிச் செல்ல வேண்டும் என்பதில் பாபாவுக்கு அதிக அக்கறை உள்ளது. கல்வியில் முழுக் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். நாங்கள் இறைதந்தையின் அதியன்பிற்கினிய மாணவர்கள். “கடவுளின் வாசகங்கள்” எனும் தொடர் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அவர்கள் கிருஷ்ணரின் பெயரை இட்டுள்ளார்கள். கிருஷ்ணரே, மனிதர்கள் அனைவரிலும் அதியுயர்வானவர். அவரே முதலாவது இளவரசர் ஆவார். அவர்கள் கிருஷ்ணரின் பெயரைக் குறிப்பிட்டுள்ளனர், ஆனால் ஏன் நாராயணனின் பெயரைக் குறிப்பிடவில்லை? கிருஷ்ணர் ஒரு குழந்தை. ஒருவர் தனது குழந்தைப் பருவத்தில் சதோபிரதானாக இருக்கின்றார். பின்னர், வாலிப் பருவமும், அதன்பின்னர் முதுமைப் பருவமும் உள்ளன. குழந்தைகள் தாய்மையாக இருப்பதால் புகழப்படுகின்றார்கள். குழந்தைகள் பிரம்ம தத்துவத்தின் ஞானம் உடையவர்களைப் போன்றவர்கள். குழந்தைகள் பாவம் செய்வதில்லை. கிருஷ்ணர் ஒரு சிறு குழந்தையாக இருப்பதால், அவருடைய பிறந்த நாளும் கொண்டாடப்படுகின்றது. இருப்பினும் அவர்கள் கிருஷ்ணரைத் துவாபரயுகத்தில் காட்டியுள்ளனர். தந்தை இங்கிருந்து இவை அனைத்தையும் விளங்கப்படுத்துகின்றார். பிராமணர்களாகிய உங்களைத் தவிர, உலகில் வேறு எவருமே இவ்விடயங்கள் அனைத்தையும் புரிந்துகொள்ள மாட்டார்கள். பிராமணர்களே அதிமேன்மையானவர்கள். பிராமணர்களாகிய நீங்களே, கடவுளின் குழந்தைகள். சத்திய யுகத்தில், நீங்கள் கடவுளின் குழந்தைகள் என அழைக்கப்பட மாட்டீர்கள். நீங்கள் நிச்சயமாகக் கடவுளிடமிருந்தே சுவர்க்கத்தைப் பெறுவீர்கள். இப்பிறவியானது

உங்களின் அதிபெறுமதிவாய்ந்த, கிடைத்தற்கரிய ஒன்றாகும். இது அனைவருக்கும் கிடைக்காது. இந்நாடகம் இவ்விதமாகவே நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. முன்னைய கல்பத்தில் கற்றவர்களே இப்பொழுதும் கற்கின்றார்கள். கடவுள் நிச்சயமாக தேவ, தேவியரை உருவாக்கினார், எவ்வாறாயினும், அவர்களை இறைவர், இறைவி என அழைக்க முடியாது. கடவுள் ஒருவரே! அசரீரியானவரின் புகழும் உள்ளது. சரீரதாரிகளுக்கு அப்புக்கம் இருக்க முடியாது. அசரீரியானவரே இலக்ஷ்மி, நாராயணனை அவ்வாறு ஆக்கினார். அவர்கள் இப்பொழுது இராஜயோகம் கற்கின்றார்கள். ஓர் இராச்சியம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது, ஆனால் விநாசமும் அந்நேரத்திலேயே நிகழ்ந்தது. தந்தை நிச்சயமாகச் சுவர்க்க ஆஸ்தியைக் கொடுக்கின்றார். இப்பொழுது இது சங்கமயுகத்திற்கான விடயமாகும். சிவபாபா வரும்பொழுது, நாடகம் முடிவிற்கு வருவதுடன், பின்னர் கிருஷ்ணரும் பிறவி எடுக்கின்றார். ஆதரவற்ற அப்பாவி மக்கள் குழப்பமடைந்ததாலேயே தந்தை வந்து விளங்கப்படுத்துகின்றார். பரமாத்மா பரமதந்தை, பிரம்மா மூலம் சமயநூல்கள் அனைத்தினதும் சாராம்சத்தை உங்களுக்குக் கூறுகின்றார். இந்நேரத்தில் நீங்கள் மாஸ்டர் ஞானம் நிறைந்தவர்களாக ஆகுவதைப் போன்றுள்ளது. ஆத்மாவிற்குப் புகழ் உள்ளது. அவரே ஞானக் கடலும், பேரானந்தக் கடலும், பேரானந்தமானவரும் ஆவார். இது தந்தைக்குரிய புகழாகும். தந்தை கூறுகின்றார்: இந்த பாரதமே அனைத்திலும் அதிமகத்தான யாத்திரை ஸ்தலம். எவ்வாறாயினும், கிருஷ்ணரின் பெயரை இட்டதால் அவர்கள் சிவனின் புகழ் அனைத்தையும் மறையச் செய்துவிட்டனர். இல்லையெனில் அனைவருமே சிவாலயத்தில் மலர்களைச் சாத்துவார்கள். அவர் ஒருவரே அனைவருக்கும் சற்கதி அருள்பவர். நீங்கள் அரைக்கல்பத்திற்கு வெகுமதியை அனுபவித்த பின்னர், கீழிறங்குகின்றீர்கள். அனைவருமே தமோபிரதானாக வேண்டும். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்காகப் புதிய உலகை ஸ்தாபிக்கின்றேன். அவர் சுவர்க்கத்திற்கு வருவதில்லை. அனைத்தும் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கே ஆகும். இது மிகவும் தெளிவான விடயமாகும். மக்கள் தங்களுக்காகவே அனைத்தையும் செய்துவிட்டுப் பின்னர் தாங்கள் அனைத்தையும் தன்னலம் கருதாமலேயே செய்வதாகக் கூறுகின்றார்கள்! எவருமே, தன்னலம் கருதாமல் எதையும் செய்வதில்லை. நீங்கள் செய்யும் அனைத்தினதும் பலனை நிச்சயமாக நீங்கள் பெறுகின்றீர்கள். நான் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு அழிவற்ற, ஞான இரத்தினங்களைக் கொடுக்கின்றேன். நான் உங்களுக்காக வைகுந்தத்தையே கொண்டுவந்துள்ளேன். நான் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இராச்சியம் எனும் நினைவுச்சின்னத்தைக் கொடுக்கின்றேன். எனவே நீங்கள் அதைப் பெறத் தகுதியுடைவர்கள் ஆகவேண்டும். நீங்கள் சுவர்க்க அதிபதிகள் ஆகுகின்றீர்கள். உங்கள் உள்ளங்கையில் வைகுந்தம் தரப்படுகின்றது. நீங்கள் ஒரு விநாடியில் ஜீவன்முக்தியைப் பெறுகின்றீர்கள், அதாவது, ஒரு விநாடியில் இராச்சியத்தைப் பெறுகின்றீர்கள். சிவபாபாவே தெய்வீகக் காட்சியை அருள்பவர். அவர் ஒரு விநாடியில் உங்களை வைகுந்தத்திற்கு அழைத்துச் செல்கின்றார்; பாபா தனது கரங்களில் அதற்கான திறவுகோலை வைத்திருக்கின்றார் என்றில்லை, தந்தை கூறுகின்றார்: நான் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இராச்சியத்தைக் கொடுக்கின்றேன். அங்கே நான் ஆட்சிசெய்வதில்லை. பின்னர் நீங்கள் பக்தி மார்க்கத்திற்குச் செல்லும்பொழுது, நான் உங்களை தெய்வீகக் காட்சியினால் களிப்பூட்ட வேண்டியுள்ளது. அவர் மிக நன்றாக விளங்கப்படுத்துகிறார்! அத்தகைய பாபா ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் ஒருமுறை சங்கமயுகத்தில் மாத்திரமே வருகின்றார். ஏற்கனவே உருவாக்கப்பட்டுள்ள, நிச்சயிக்கப்பட்ட நியதியே நிகழ்கின்றது; இப்பொழுது எதையுமே மாற்ற முடியாது. நாடகத்தில் நிகழ்வது அனைத்தும் நிச்சயிக்கப்பட்டது. அவை அனைத்தையும் ஒரு பற்றற்ற பார்வையாளராகப் பாருங்கள்! பாபா உங்களுக்கு மிக நன்றாக விளங்கப்படுத்துகின்றார். குழந்தைகளே, நான் உங்களுடைய காப்புறுதிப் பிரமுகர் ஆவேன். நான் உங்களுடைய ஒரு சதத்தையேனும் வீணாக்குவதில்லை. நான் உங்களைச் சிப்பிகளில் இருந்து வைரங்களாக மாற்றுகின்றேன். சிவபாபா இவை அனைத்தையும் இவர் மூலமாகவே செய்கின்றார். அவர் கரன்கரவன்ஹார். அவர் அசரீரியானவரும் ஆணவமற்றவரும் ஆவார். எவ்வாறு தந்தையாகிய கடவுள் இங்கிருந்து உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார் எனப் பாருங்கள்! அவர் உங்களைத் தனது பாதத்தில் விழுமாறு கூறுவதில்லை. தந்தை உங்களுடைய கீழ்ப்படிவான சேவகர். தந்தை கூறுகிறார்: நான் அதிபதிகளாக ஆக்கியவர்கள் சந்தோஷத்தை அனுபவித்து, இப்பொழுது துன்பத்தை அனுபவம் செய்கின்றனர். நீங்கள் பெறும் சந்தோஷம் அளப்பரியது. இவ்வளவு சந்தோஷம் வேறு எந்தச் சமயத்திலும் இல்லை. “ஏன் பாரத மக்களே அதைப் பெறுகிறார்கள்? ஏனையோர் என்ன குற்றம் செய்தார்கள்?” என்றெல்லாம் நீங்கள் கேட்கக்கூடாது. ஓ! ஆனால் பல மனிதர்கள் உள்ளனர்; அவர்கள் அனைவருமே சுவர்க்கத்திற்குச் செல்ல முடியாது. இந்நாடகம் ஏற்கனவே நிச்சயிக்கப்பட்டது. பாரதத்தில் ஆதி சனாதன தேவிதேவதா தர்மம் இருந்தது. கடவுள் வந்து, இலகு இராஜயோகத்தைக் கற்பித்தார். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் மீண்டும் ஒருமுறை வந்துள்ளேன். நீங்கள் உங்களுடைய 84 பிறவிகளின் பாகங்களை நடித்துள்ளீர்கள் என்பதையும், இப்பொழுது வீட்டிற்குத் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும் என்பதையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். இந்த ஆடை மிகவும் பழையதாகிவிட்டது. (பாம்பின் உதாரணம்) “ஆத்மாவே பரமாத்மா என்றும், அதனால் அவர் பாரமாத்மாவுடன் இரண்டறக் கலக்கின்றார்” என்றும் சந்நியாசிகள் கூறுகிறார்கள். அத்தகைய ஒரு ஸ்திதியில் இருந்தவாறே அவர்கள் தங்களுடைய சரீரங்களை விட்டு நீங்குகின்றார்கள். எவ்வாறாயினும், எவருமே பிரம்ம தத்துவத்துடன் இரண்டறக் கலக்க முடியாது. அதிலும் சிலர் மிகவும் திறமைசாலிகள். அவர்கள் அமைதியாக அமர்ந்திருந்தவாறே தமது சரீரத்தை விட்டு நீங்குகிறார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு செய்யும்பொழுது இரண்டு முதல் மூன்று நாட்களுக்குச் சூழலில் மயான அமைதி நிலவுகின்றது. நீங்கள் உங்களுடைய பழைய சரீரத்தை விட்டு நீங்கி, பாபாவிடம் செல்லப் போகின்றீர்கள் என்பதை அறிவீர்கள். பிரம்ம தத்துவம் பாபா அல்ல. அது அந்த ஆதரவற்ற அப்பாவி மக்கள் கொண்டிருக்கின்ற கற்பனையே ஆகும். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. இந்நாடகத்தின் ஒவ்வொரு காட்சியையும் ஒரு பற்றற்ற பார்வையாளராக இருந்து பாருங்கள், ஏனெனில் ஏற்கனவே நிச்சயிக்கப்பட்டதே நிகழ்கின்றது. எதைப் பற்றியும் சந்தேகம் கொள்ளாதீர்கள்.
2. தந்தை காப்புறுதிப் பிரமுகர். எனவே உங்கள் சரீரம், மனம் செல்வத்தைத் தந்தையின் சேவையில் ஒரு தகுதிவாய்ந்த முறையில் பயன்படுத்தி, உங்கள் எதிர்காலத்தை உருவாக்குங்கள். தந்தையுடனேயே முழுத் தொடர்பையும் வைத்திருங்கள். உங்களின் செய்திகள் முழுவதையும் அவருக்குக் கொடுங்கள்.

ஆசீர்வாதம்: நீங்கள் மாஸ்டர் சர்வசக்திவான் எனும் ஆசனத்தில் அமர்ந்துள்ள, ஓர் இலகுவான, நிலையான கர்மயோகி ஆகுவீர்களாக. நீங்கள் ஒருமுறை ஒரு பொறித்தொகுதியைத் தயார்செய்கின்றீர்கள், அது தயாரானதும் தொடர்ந்தும் இயல்பாகவே தொழிற்படுகின்றது, அதேபோன்று, ஒருமுறை சதாகாலத்துக்குமாக உங்களை மாஸ்டர் சர்வசக்திவான் எனும் ஆசனத்தில் நிலைநிறுத்துங்கள், அப்பொழுது பலவீனத்துக்குரிய வார்த்தைகள் வெளிப்பட மாட்டாது. ஒவ்வோர் எண்ணமும், வார்த்தையும், செயலும் இயல்பாகவே இவ்வாறு நிலைநிறுத்துவதற்கேற்ப தொடரும். இவ்வாறு உங்களை நிலைநிறுத்துவதே, இலகுவாக உங்களை நிலையான கர்மயோகியாகவும், ஓர் இலகுவோகியாகவும், சதா பாவ எண்ணங்களிலிருந்து விடுபட்டிருக்கின்ற ஆன்மீக முயற்சியைச் செய்பவராகவும் ஆக்கும்.

சுலோகம்: “நான்” என்பதற்குப் பதிலாக, “பாபா, பாபா” எனக் கூறுவதே, நினைவின் அத்தாட்சி (proof) ஆகும்.

*****ஓம் சாந்தி*****